

Dosarul nr. 3ra-161/22
2-19166481-01-3ra-16022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Nicolaescu Octavian împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Eugeniu Coștei, reprezentat de avocatul Marcel Burlacu și cererea de apel depusă de Ministerul Economiei și Infrastructurii, casată integral hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie

constată:

La data de 18 octombrie 2019, Octavian Nicolaescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, persoană terță Autoritatea Aeronautică Civilă cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 3p din 4 ianuarie 2019 „Cu privire la numirea în funcție”, a fost numit în funcția de director al Autorității Aeronautice Civile cu conferirea gradului de calificare Consilier de stat de clasa a III-a, începând cu 9 ianuarie 2019.

Prin ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarilor publici și

asigurarea interimatului”, a fost ordonată: 1) suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința lui Octavian Nicolaescu, din funcția de director al Autorității administrative „Autoritatea Aeronautică Civilă”; 2) suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința lui Vladimir Gorea, din funcția de director adjunct interimar al Autorității administrative „Autoritatea Aeronautică Civilă”; 3) pe perioada anchetei de serviciu în privința funcționarilor publici indicați în pct. 1 și 2, interimatul funcției de director al Autorității administrative „Autoritatea Aeronautică Civilă” va fi exercitat de Alexandr Fiti, Inspector principal în cadrul Direcției Securitatea Aeronautică, Cibernetică și Facilități, Autoritatea administrativă „Autoritatea Aeronautică Civilă”.

A relatat că ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarilor publici și asigurarea interimatului”, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod administrativ, este un act administrativ individual emis de autoritatea publică, pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice prin suspendarea raporturilor juridice de drept public.

Astfel, din punct de vedere al categoriei actelor administrative individuale, stabilite de art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019, este unul defavorabil, deoarece afectează dreptul la muncă exprimat prin faptul că suspendarea raporturilor de serviciu presupune încetarea îndeplinirii pentru anumită perioadă a atribuțiilor de către funcționarul public și a plății drepturilor salariale de către autoritatea publică „Autoritatea Aeronautică Civilă”.

A punctat că la 10 septembrie 2019, la sediul pârâtului a fost depusă și înregistrată cererea prealabilă cu nr. N-651/19 (totodată fiind transmisă și prin poștă cu aviz de recepție), prin care s-a solicitat anularea în parte (punctele 1 și 3) a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarilor publici și asigurarea interimatului”.

A consemnat că pârâtul, având obligația, în conformitate cu art. 167 alin. (3) Cod administrativ, de a soluționa cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice (termenul limită fiind în data de 25 septembrie 2019), nu a examinat-o până în prezent, fapt care l-a determinat pe reclamant să înainteze acțiunea în contencios administrativ în contestare cu respectarea termenului de 30 de zile stabilit de art. 209 alin. (1) Cod administrativ.

Analizând ordinul contestat, prin prisma normelor de drept ce reglementează procedura administrativă, care constituie activitatea Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, a concluzionat că acesta are un caracter neîntemeiat, deoarece

autoritatea publică nu a acționat în conformitate cu legea, încălcând astfel principiul legalității, garantat prin art. 21 alin. (1) Cod administrativ.

A obiectat că așa-numita inițiere a anchetei de serviciu are un caracter ascuns, nefiind explicit indicat în legătură cu care fapte este desfășurată ancheta de serviciu.

La fel, autoritatea publică nu menționează în ordinul emis subiectul anchetei de serviciu și prin ce anume se exprimă afectarea desfășurării obiective a anchetei de serviciu și a rezultatelor acesteia.

Mai mult, la 6 septembrie 2019, în biroul de serviciu și în prezența mai multor persoane, i-a adresat lui Vadim Brînzan întrebarea privind motivele suspendării din funcție, care s-a eschivat de la un răspuns explicit, menționând doar că urmează să fie informat de către comisia de ancheta.

Cu referire la necesitatea audierii prealabile emiterii actului și pornind de la faptul că ordinul nu prevede subiectul anchetei de serviciu, a evidențiat încălcarea și a prevederilor art. 94 Cod administrativ.

A susținut că încălcările constatate în cadrul aprecierii concludente a acestora, pot fi catalogate drept vicii deosebit de grave, care constituie temei pentru declararea nulității actului administrativ individual.

În virtutea încălcărilor menționate și ignorării soluționării cererii prealabile din 10 septembrie 2019, pârâtul a continuat șirul actelor administrative, adoptate cu nerespectarea normelor de drept, care reglementează răspunderea funcționarului public.

Prin ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 224p din 7 octombrie 2019, a fost ordonată aplicarea lui Octavian Nicolaescu, director al Autorității Aeronautice Civile, a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare.

Prin ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 225p din 7 octombrie 2019, a fost ordonată aplicarea lui Octavian Nicolaescu, director al Autorității Aeronautice Civile, a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare.

Prin ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 226p din 7 octombrie 2019, a fost ordonată aplicarea lui Octavian Nicolaescu, director al Autorității Aeronautice Civile, a sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcția publică deținută de director al Autorității Aeronautice Civile.

A relatat că ordinele menționate sunt semnate de către secretarul de stat Andrei Ciornîi, fiindu-i aduse la cunoștință reclamantului prin intermediul poștei electronice în data de 7 octombrie 2019 ora 19:34, cu explicarea dreptului de a contesta actele respective în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile.

Ulterior, la 8 octombrie 2019, prin intermediul poștei electronice, i-a fost adus la cunoștință ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 229p din 8 octombrie 2019, conform căruia: 1) se abrogă ordinul MEI nr. 226p din 7 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare; 2) se reîncadrează dl. Octavian Nicolaescu, director al Autorității Aeronautice

Civile din 9 octombrie 2019; 3) se aplică dlui Octavian Nicolaescu, director al Autorității Aeronautice Civile, sancțiune disciplinară sub formă de destituire din funcția publică deținută de director al Autorității Aeronautice Civile din 10 octombrie 2019.

Potrivit ordinilor adoptate în data de 7 octombrie 2019 și 8 octombrie 2019, sancțiunile disciplinare au fost aplicate urmare a abaterilor disciplinare constatate și comunicate de Comisia de disciplină în baza Raportului privind ancheta de serviciu.

În continuare, la 15 octombrie 2019, i s-a adus la cunoștință un alt ordin al Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 235p din 15 octombrie 2019 „Cu privire la operarea unor modificări în ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019”, prin care: 1) în ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019 „Cu privire la reîncadrarea în funcția publică, abrogarea Ordinului nr. 226p din 7 octombrie 2019 și aplicarea sancțiunii disciplinare”, se operează modificări la pct. 3 prin substituirea sintagmei „10 octombrie 2019” cu sintagma „16 octombrie 2019”; ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019 se completează cu pct. 7 cu următorul cuprins: „7. Dlui Octavian Nicolaescu i se vor calcula și achita toate plățile salariale ce i se cuvin, reieșind din legislația muncii în vigoare.”

Analizând cu argumentele pârâtului, care au servit temei pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare, prin prisma procedurii de atragere la răspundere a funcționarului public, conform prevederilor art. 56-59 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008, a calificat ordinele nominalizate drept ilegale.

A precizat că sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptelor imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii.

A consemnat că constatarea abaterii disciplinare, așa cum rezultă din ordinul nr. 224p din 7 octombrie 2019, este în data de 5 septembrie 2019, drept dovadă servind referința Autorității Aeronautice Civile nr. 2695 din 5 septembrie 2019.

Astfel, pârâtul, prin intermediul comisiei de anchetă, era obligat să audieze în mod echitabil funcționarul public nu mai târziu de data de 5 octombrie 2019, însă această obligație a fost ignorată.

Totodată, așa cum rezultă din Ordinul nr. 225p din 7 octombrie 2019, abaterea disciplinară se referă la încălcarea Ordinului intern al Ministerului Economiei și Infrastructurii al RM (MEI) cu privire la reglementarea procedurii de delegare a angajaților MEI în străinătate nr. 132/2018, fiind vorba despre deplasarea din 3-5 iulie 2019.

Drept dovadă, a servit dispoziția AAC nr. 228/INT din 25 iunie 2019 și astfel, pârâtul, prin intermediul comisiei de anchetă, era obligat să audieze în mod echitabil funcționarul public nu mai târziu de data de 5 august 2019, însă acest lucru nu a avut loc.

Deopotrivă, așa cum rezultă din Ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019, constatarea abaterii disciplinare este în data de 9 august 2019, drept dovadă servind Suplimentul la contractul de tranzacție din 5 iulie 2019.

Prin urmare, pârâtul, prin intermediul comisiei de anchetă, era obligat să audieze în mod echitabil funcționarul public numai târziu de data de 9 septembrie 2019, însă această obligație, de asemenea, a fost ignorată.

Ședința comisiei de disciplină a avut loc în data de 7 octombrie 2019 ora 9:00, despre desfășurarea căreia a aflat prin intermediul poștei electronice în data de 3 octombrie 2019 ora 19:28.

Așadar, fiind prezent în cadrul ședinței menționate a Comisiei de disciplină din 7 octombrie 2019 ora 9:00, a depus o cerere către Comisie, prin care a solicitat acordarea unui termen rezonabil pentru depunerea explicațiilor în formă scrisă, dat fiind faptul că raportul privind ancheta de serviciu i-a fost prezentat în data de 7 octombrie 2019 ora 8:32, drept dovadă servind corespondența reclamantului cu membrul comisiei de disciplină – Alexandru Odgon și cererea depusă.

În pofida argumentelor prezentate, cât și a solicitării cu privire la necesitatea prezentării explicațiilor scrise asupra raportului de anchetă, recepționat cu întârziere, comisia de disciplină și-a desfășurat activitatea în continuare, a propus aplicarea sancțiunilor disciplinare și în aceeași dată, au fost emise trei ordine de sancționare.

Prin urmare, a evidențiat încălcarea pct. 44-47 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 201 din 11 martie 2009, potrivit căreia comisia de disciplină este obligată să notifice funcționarul public vizat cu cel puțin două zile lucrătoare înaintea desfășurării ședinței acesteia, cu prezentarea concomitentă a unei copii a raportului privind ancheta de serviciu.

Mai mult, a considerat că au fost grav încălcate prevederile pct. 47 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 201 din 11 martie 2009, precum și art. 59 alin. (6) din Legea 158/2008, conform căreia, comisia de disciplină este obligată să ceară funcționarului public o explicație scrisă privind fapta comisă.

A opinat că anume acest raport al grupului de lucru din 3 octombrie 2019, nefiind semnat de membrii grupului de lucru și unde figurează persoanele: Sergiu Strătilă – șef al serviciului audit, președintele grupului de lucru; Ana Miron – șef al serviciului transport aerian; Ramona Niculcea, consultant principal al Secției juridice, este Raportul privind ancheta de serviciu, menționat în ordinele de sancționare din 7 octombrie 2019.

Așadar, analiza raportului menționat denotă clar caracterul superficial și limitat al anchetei de serviciu desfășurate.

Din punct de vedere al obiectivității acestuia, explicațiile care au fost expuse de către dânsul în notele informative din 20 septembrie 2019 și 3 octombrie 2019, nu au fost luate în calcul la întocmirea acestuia.

A comunicat că grupul de lucru, creat de comisia de disciplină la data de 6 septembrie 2019 și care a întocmit raportul din 3 octombrie 2019, era compus din trei membri, unul dintre care s-a aflat în concediu toată luna septembrie 2019.

La audierea dânsului din 19 septembrie 2019, au participat doar Sergiu Strătilă (președintele grupului de lucru) și Alexandru Otgon, care nu deținea statut de membru al grupului de lucru.

În debutul ședinței comisiei de disciplină din 7 octombrie 2019, a întrebat membrii comisiei dacă au reușit să ia cunoștință de Notele informative transmise de reclamant la data de 20 septembrie 2019 și 3 octombrie 2019, la care Alexandru Otgon, președintele comisiei de disciplină, i-a replicat că membrii comisiei au făcut cunoștință doar cu Raportul grupului de lucru.

Prin urmare, a reiterat că comisia de disciplină și-a desfășurat activitatea cu abateri grave de la normele legale, iar raportul respectiv, întocmit în data de 3 octombrie 2019, are un caracter subiectiv și tendențios, care urmează a fi declarat nul.

A subliniat că potrivit pct. 6 alin. (1) al Hotărârii Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 privind modul de calculare a salariului mediu, plata despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, se efectuează în baza salariul mediu calculat pe o zi calendaristică, care constituie 2 593,71 lei.

Astfel, salariul mediu pentru absența forțată de la locul de muncă pentru perioada 6 septembrie 2019 - 18 octombrie 2019 (ziua adresării în instanța de judecată), a constituit suma de 111 529,53 lei (formată din 43 zile calendaristice x 2 593,71 lei), prin prisma salariul mediu lunar al reclamantului în sumă de 76 255,07 lei, în calitate de probă fiind certificatul cu privire la salariu nr. 233 din 17 octombrie 2019.

A conchis că prin destituirea sa ilegală din funcție, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, exprimat prin stres și suferințe morale, cât și prin discreditarea imaginii și a competențelor profesionale, în situația în care pe parcursul carierei profesionale, dânsul a avut parte doar de aprecieri înalte din partea angajatorilor și a partenerilor, experții UE apreciind înalt prestația echipei AAC cu participarea acestuia în cadrul ședințelor Comitetului pentru Siguranță al Comisiei Europene.

A ținut să specifice că acțiunile angajatorului, în acest sens, nu sunt unicele care afectează dreptul la muncă, ci își au începutul din 6 septembrie 2019, atunci când s-a dispus suspendarea din funcție, dar și în procesul desfășurării anchetei de serviciu, unde persoana cu funcție de răspundere a pârâtului a întocmit nota informativă neîntemeiată și neconfirmată privind ”tolerarea criminală din partea administrației AAC a neonorării obligațiilor contractuale de către SRL ”Avia Invest”, fapt care a avut un efect decisiv atât asupra comisiei de anchetă, cât și asupra concluziilor formulate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 7, 14, 30, 33, 53, 55, 57-59, 64, 76, 10, 11, 21, 31, 94, 141, 162-167, 207-212, 224 Cod administrativ.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea în parte (pct. 1 și 3) a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarilor publici și asigurarea interimatului”; 3) anularea în tot a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 224p din 7 octombrie 2019 „Cu privire

la aplicarea sancțiunii disciplinare”; 4) anularea în tot a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 225p din 7 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”; 5) anularea în tot a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 226p din 7 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”; 6) anularea în tot a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 229p din 8 octombrie 2019 „Cu privire la reîncadrarea în funcția publică, abrogarea Ordinului nr. 226 din 7 octombrie 2019 și aplicarea sancțiunii disciplinare; 7) anularea în tot a ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 235p din 15 octombrie 2019 „Cu privire la operarea unor modificări în ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019”; 8) restabilirea sa în funcția de director al Autorității Aeronautice Civile; 9) încasarea de la pârât în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la muncă de la 6 septembrie 2019 până la 18 octombrie 2019 în sumă de 111 529,53 de lei, având în vedere salariul mediu lunar de 76 255,07 de lei; 10) repararea prejudiciului moral în sumă de 150 000 de lei; 11) încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, exprimate prin costul asistenței juridice în sumă de 2 500 de lei, confirmate prin bonul de plată Seria PL nr. 409031 din 17 octombrie 2019.

Prin încheierea din 4 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de terț Eugeniu Coștei.

Prin încheierea din 21 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea lui Octavian Nicolaescu, în partea ce ține de pretenția privind repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

Au fost anulate punctele 1 și 3 din ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarilor publici și asigurarea interimatului”, ca fiind ilegale.

A fost anulat ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 224p din 7 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, ca fiind ilegal.

A fost anulat ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 225p din 7 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, ca fiind ilegal.

A fost anulat ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 226p din 7 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, ca fiind ilegal.

A fost anulat ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 229p din 8 octombrie 2019 „Cu privire la reîncadrarea în funcția publică, abrogarea Ordinului nr. 226 din 7 octombrie 2019 și aplicarea sancțiunii disciplinare, ca fiind ilegal.

A fost anulat ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 235p din 15 octombrie 2019 „Cu privire la operarea unor modificări în ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019”, ca fiind ilegal.

A fost dispusă restabilirea lui Octavian Nicolaescu în funcția de director al Autorității Aeronautice Civile.

A fost încasat de la Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova în beneficiul lui Octavian Nicolaescu salariul mediu pentru absența forțată de la muncă de la 6 septembrie 2019 până la 18 octombrie 2019 în sumă de 111 529,53 de lei, având în vedere salariul mediu lunar de 76 255,07 de lei.

Au fost încasate de la Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova în beneficiul lui Octavian Nicolaescu cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 2 500 de lei.

Întru argumentarea soluției adoptate, prima instanță a stabilit că ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 6 septembrie 2019, fiind un act administrativ defavorabil, nu conține motivarea în fapt și descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii lui, iar inițierea anchetei de serviciu, indicată în ordinul de suspendare, nu este definitivată, argumentată explicit din punct de vedere al faptelor, al obiectului anchetei de serviciu, or obligația respectivă este o condiție și rezultă expres din prevederile art. 53 lit. b) din Legea nr. 158/2008, coroborate cu art. 118 Cod administrativ.

Astfel, în condițiile în care în ordinul de suspendare nu este specificat obiectul cercetării și în ce mod exercitarea în continuare a atribuțiilor de serviciu ale lui Octavian Nicolaescu ar putea afecta desfășurarea obiectivă a anchetei și rezultatele acesteia, ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 196p din 06 septembrie 2019, în partea ce ține de reclamantul Octavian Nicolaescu, este ilegal și urmează a fi anulat.

Mai mult, fiind constatate, pe parcursul cercetării judecătorești, preinsele abateri disciplinare imputate reclamantului ce pretindeau a justifica suspendarea raporturilor de serviciu cu acesta, instanța a reținut cu certitudine faptul că acțiunile reclamantului (catalogate de către autoritatea pârâtă ca fiind abateri disciplinare), la momentul emiterii ordinului din 6 septembrie 2019, au fost deja consumate și nu-și mai produceau efectele, circumstanță care reiterează caracterul neîntemeiat și ilegal al suspendării.

Într-o altă ordine de idei, prima instanță a relevat că ordinul de suspendare a fost emis cu încălcarea art. 94 Cod administrativ, care enunță că înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Or, după cum rezultă din materialele cauzei, Octavian Nicolaescu nu a fost audiat pe marginea emiterii ordinului de suspendare, fiind astfel ignorat dreptul acestuia la audiere.

Prima instanță a mai remarcat că constatarea abaterii disciplinare, imputată lui Octavian Nicolaescu prin ordinul nr. 224p din 7 octombrie 2019, a avut loc în data de 5 septembrie 2019, dovadă în acest sens servind scrisoarea Autorității Aeronautice Civile nr. 2695 din 5 septembrie 2019 adresată Agenției Propretății

Publice, potrivit căreia directorul Autorității Aeronautice Civile invocă autonomia decizională a acesteia

Prin urmare, Ministerul Economiei și Infrastructurii, prin intermediul Comisiei de anchetă, urma să audieze funcționarul public nu mai târziu de data de 5 octombrie 2019 – obligație ignorată de autoritatea pârâtă.

Deopotrivă, abaterea disciplinară, imputată reclamantului Nicolaescu Octavian prin ordinul nr. 225p din 7 octombrie 2019, a fost constatată și comunicată de Comisia de disciplină în baza Raportului privind ancheta de serviciu, fiind vorba despre deplasarea din 3-5 iulie 2019, drept dovadă servind în acest sens Dispoziția Autorității Aeronautice Civile nr. 228/INT din 25 iunie 2019.

Pe cale de consecință, Ministerul Economiei și Infrastructurii, prin intermediul Comisiei de anchetă, urma să audieze funcționarul public nu mai târziu de data de 5 august 2019 – obligație ignorată de autoritatea pârâtă și în acest caz.

Finalmente, abaterea disciplinară, imputată reclamantului Nicolaescu Octavian prin Ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019, a fost constatată și comunicată de Comisia de disciplină în baza Raportului privind ancheta de serviciu, constatarea abaterii disciplinare fiind în data de 9 august 2019, în calitate de probă servind actul adițional la contractul de tranzacție din 5 iulie 2019.

Corespunzător, pârâtul era obligat să audieze în mod echitabil funcționarul public nu mai târziu de data de 9 septembrie 2019, însă această obligație, de asemenea, a fost ignorată.

Pe de altă parte, prima instanță a concluzionat că alegațiile expuse în procesul-verbal nr. 6 al Comisiei de disciplină a Ministerul Economiei și Infrastructurii precum că ”Autoritatea Aeronautică Civilă, prin răspunsul său, a indus în eroare conducerea Agenției Proprietății Publice și Președintele Comisiei de Monitorizare a concesiunii și nu a demonstrat colaborarea deschisă și directă pentru soluționarea problemelor legate de datoria SRL ”Avia Invest” față de Autoritatea Aeronautică Civilă”, iar acest lucru nu poate fi interpretat drept o încălcare a obligațiilor de serviciu de către Octavian Nicolaescu.

La fel, analizând Ordinul nr. 224p din 07 octombrie 2019, instanța de judecată a apreciat că Ministerul Economiei și Infrastructurii nu a prezentat, în procesul examinării cauzei, nicio probă, din care ar fi rezultat comiterea, de către Octavian Nicolaescu, a încălcării prevederilor referitoare la obligații și restricții stabilite prin lege.

Or, actul normativ, pentru pretinsa încălcare a căruia reclamantul a fost sancționat la data de 7 octombrie 2019 nu conține reguli de conduită exprese pentru funcționarul public, care ar identifica o reacție similar celei pe care a avut-o directorul Autorității Aeronautice Civile la solicitarea Agenției Proprietății Publice ca fiind una ilegală în circumstanțele din speța dedusă judecării.

Mai mult, colaborarea Autorității Aeronautice Civile cu ministerele, alte autorități administrative centrale, autoritățile publice autonome și autoritățile administrației publice locale este un principiu al activității acesteia și nu o limită de conduită eventual prescrisă directorului Autorității Aeronautice Civile, astfel

încât sancționarea disciplinară a funcționarului public nu se poate baza pe interpretări extensive și arbitrare ale legii.

Totodată, a menționat prima instanță că dovada aducerii la cunoștința reclamantului a Ordinului intern al Ministerului Economiei și Infrastructurii cu privire la reglementarea procedurii de delegare a angajaților Ministerului Economiei și Infrastructurii în străinătate nr. 132/2018, încălcarea căruia i se impută reclamantului, la materialele cauzei lipsește, or, un act administrativ devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de acesta din momentul în care i se comunică acesteia, prin urmare, fiind ilegală sancționarea reclamantului pe această faptă.

Suplimentar, a fost reținut că acordul suplimentar din 9 august 2019 nu poate fi catalogat drept condiție sau factor ce comportă pericol deosebit pentru securitatea statului, or, pe parcursul cercetării judecătorești, instanței nu i-a fost prezentată nicio probă în acest sens.

Subsecvent, a conchis prima instanță că esența depășirii atribuțiilor de serviciu, așa cum rezultă din constatările procesului-verbal nr. 6 din 7 octombrie 2019, este interpretată greșit de către autoritatea pârâtă, or, comisia de disciplină a pus accent pe neconlucrarea Autorității Aeronautice Civile cu Agenția Proprietății Publice, încălcarea unui ordin intern al Ministerului privind delegarea salariaților în străinătate și semnarea unui acord la contractul de tranzacție, însă pentru a fi în prezența unei depășiri a atribuțiilor de serviciu, este necesar de constatat comiterea unor fapte ilegale din partea persoanei vizate în afara competențelor stabilite prin lege sau alt act normativ subordonat legii.

Prin încheierea din 9 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea lui Octavian Nicolaescu privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

La 21 ianuarie 2021, Eugeniu Coștei, reprezentat de avocatul Marcel Burlacu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 21 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 9 martie 2021, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

La 25 ianuarie 2021, Ministerul Economiei și Infrastructurii a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 21 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 18 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

La 15 februarie 2021, Octavian Nicolaescu a depus recurs împotriva încheierii din 9 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestuia, anularea încheierii recurate, cu emiterea unei hotărâri suplimentare, prin care să fie obligat Ministerul Economiei și Infrastructurii de a emite un act administrativ privind achitarea plăților salariale în beneficiul său, calculate de la 6 septembrie 2019 până la data adoptării hotărârii judecătorești.

Prin încheierea din 1 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost înlocuit apelantul-pârât Ministerul Economiei și Infrastructurii, cu succesorul în drepturi procedurale Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Eugeniu Coștei, reprezentat de avocatul Marcel Burlacu și cererea de apel depusă de Ministerul Economiei și Infrastructurii (succesor în drepturi și obligații Ministerul Economiei), casată integral hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie, prin care a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

A fost respins recursul depus de Octavian Nicolaescu împotriva încheierii din 9 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că dreptul emitentului ordinului nr. 196p din 6 septembrie 2019 de a dispune suspendarea raporturilor de muncă pe perioada anchetei de serviciu, este prevăzut expres de Lege, urmărește un scop legitim de preîntâmpinare a realizării unor imixțiuni sau împiedicării efectuării anchetei de serviciu, desfășurării obiective a acesteia, de realizare a influențelor asupra probelor și, într-un final, influențarea rezultatelor anchetei, și se constată a fi necesară într-o societate democratică în vederea realizării scopului legitim, astfel ingerința realizată în dreptul reclamantului de a munci prin suspendarea raporturilor de serviciu cu acesta corespunde regulii triplului test, instituit de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Suplimentar, a constatat instanța de apel că conținutul ordinului respectiv corespunde cerințelor art. 118 alin. (1) și (2) lit. a) și b) Cod administrativ, iar lit. c) al acestui din urmă alineat, nu este aplicabil ordinului contestat, în condițiile în care acest act administrativ nu a fost emis la finalizarea procedurii administrative, ci la inițierea anchetei de serviciu, iar investigațiile, probele, audierile, opinii participanților, etc., sunt acumulate ulterior momentului în care Legea oferă autorității abilitate dreptul de a suspenda raporturile de serviciu, în cadrul anchetei de serviciu, fiind cert că în contextul indicat supra, existența dispoziției legale și faptul inițierii anchetei de serviciu, ce oferă autorității dreptul de a prezuma posibilitatea afectării de către persoana anchetată a desfășurării obiective a anchetei și rezultatele acesteia, sunt suficiente pentru a dispune suspendarea raporturilor de serviciu.

Așadar, dispoziția emitentului ordinului contestat, privind suspendarea raporturilor de serviciu, este legală și fondată, din care considerente, în contextul în care suspendarea raporturilor de serviciu a avut loc conform acestui ordin, concomitent cu directorul Autorității și cu directorul adjunct, emitentul ordinului era îndreptățit de a institui interimatul funcției deținute de reclamant în vederea realizării continuității conducerii autorității respective.

Instanța de apel a mai statuat că potrivit art. 5 alin. (3) lit. g) al Legii cu privire la concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, de competența Agenției Proprietății Publice ține monitorizarea contractelor de concesiune, iar Autoritatea Aeronautică Civilă este membru al Comisiei de monitorizare a concesiunii, fapte care impun Autorității conduse de reclamant, obligația de colaborare cu Agenția Proprietății Publice, instituie obligația de a prezenta informațiile solicitate de aceasta din urmă, inclusiv în vederea realizării activității Comisiei de monitorizare a concesiunii, refuzul semnat de reclamant fiind astfel nejustificat și contrar cadrului legal pertinent.

Pe cale de consecință, din cauza că refuzul indicat a venit de la reclamant în calitate de conducător al Autorității Aeronautice Civile, instanța de apel a atestat că emitentul ordinului contestat, în mod just a stabilit că aceasta constituie o abatere disciplinară conform prevederilor art. 57 lit. j) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, deoarece constituie o încălcare a prevederilor referitoare la obligațiile de serviciu ale reclamantului.

Corespunzător, a fost stabilit că sancțiunea aplicată reclamantului prin ordinul nominalizat este conformă gravității abaterii disciplinare comise de acesta, astfel încât este proporțională, nu este realizată arbitrar prin prisma dreptului discretionar al emitentului acestui ordin, care corespunde exigențelor legale și principiilor instituite de Lege pentru emiterea acestuia.

Cu referire la pretenția reclamantului privind anularea ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 225p din 07.10.2019 ”Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, instanța de apel a constatat că faptul imputat reclamantului constituie o abatere disciplinară în sensul art. 57 lit. e) și j) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, deoarece constituie consecința refuzului nejustificat de a îndeplini sarcinile și atribuțiile de serviciu în corespundere cu norma incriminată reclamantului și, concomitent, o încălcare a obligațiilor de serviciu în condițiile realizării arbitrare a deplasării vizate, contrar exigențelor normative pertinente.

Sub aspectul aprecierii ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 229p din 08.10.2019 ”Cu privire la reîncadrarea în funcția publică, abrogarea Ordinului nr. 226 din 07.10.2019 și aplicarea sancțiunii disciplinare”, instanța de apel a constatat că reclamantul avea obligația de a acționa în corespundere cu exigențele legale citate supra, inacțiunea în acest sens, fiind de un grad de gravitate ridicat în condițiile în care vizează securitatea statului.

Or, adresările reclamantului către Ministerul Economiei și Infrastructurii și Ministerul Finanțelor cu solicitările privind încheierea tranzacțiilor, nu scutea reclamantul de la obligația de a raporta, în calitate de director al Autorității Aeronautice Civile, Consiliului Suprem de Securitate referitor la situația existentă, inacțiune ce se încadrează în dispozițiile art. 57 lit. j) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

La fel, instanța de apel a conchis că este nefondată și pretenția reclamantului privind anularea ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 235p din 15 octombrie 2019 „Cu privire la operarea unor modificări în ordinul nr. 229p din 8 octombrie 2019”, în contextul în care corectarea datei de destituire a reclamantului din funcție s-a realizat din motive obiective, iar dispoziția privind achitarea reclamantului a plăților salariale corespund cerințelor legale.

Subsecvent, instanța de apel a concluzionat asupra lipsei temeiurilor legale pentru admiterea recursului declarat de Octavian Nicolaescu împotriva încheierii din 9 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în condițiile în care acțiunea reclamantului a fost respinsă prin noua decizie.

Prin încheierea din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost corectată greșeala strecurată în decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, referitor la denumirea succesorului în drepturi și obligații a Ministerului Economiei și Infrastructurii și înlocuită sintagma incorectă: „succesor în drepturi și obligații Ministerul Economiei”, cu sintagma corectă „succesor în drepturi și obligații Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale”.

La 18 noiembrie 2021, Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 2 februarie 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii.

În motivarea recursului a susținut că instanța de apel nu a efectuat o verificare a actului judecătoresc contestat și nu a dat o apreciere a argumentelor invocate de către prima instanță în baza probelor administrate.

Or, opinia prin care instanța de apel a considerat întemeiate criticile aduse în adresa primei instanțe, are ca suport transcrierea dispozițiilor legale privind abaterile disciplinare, sancțiunile disciplinare, procedura anchetei de serviciu, ce au un caracter general și nu reflectă la modul concret esența încălcărilor imputate reclamantului.

La fel, a obiectat că instanța de apel nu a motivat soluția adoptată, atât prin prisma constatărilor primei instanțe, cât și prin prisma argumentelor invocate de către reclamant în acțiunea sa, fapt ce a generat încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Criticile aduse la decizia instanței de apel au la bază aspectele ce țin de procedura și modul de suspendare din funcție, procedura și modul de aplicare a sancțiunilor disciplinare, precum și esența încălcărilor stabilite și dreptul discreționar al autorității publice.

A menționat că referința din 18 noiembrie 2019, potrivit căreia pârâtul susține că reclamantul „ar fi putut influența unele declarații sau ar intimida într-un mod anume, prin crearea unui climat psiho-emoțional nefavorabil, funcționarii din subordinea sa directă sau indirectă”, este neîntemeiată și poartă un caracter declarativ, drept dovadă servind faptul că dosarul administrativ prezentat și cercetat în cadrul dezbaterilor judiciare nu conține explicații sau declarații ale funcționarilor Autorității aeronautice civile, ancheta de serviciu fiind bazată doar pe înscrisurile acumulate.

A precizat că ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nr. 229p din 8 octombrie 2019, prin care s-a dispus destituirea din funcție, este semnat de către secretarul de stat Andrei Ciornîi, care nu avea împuterniciri pentru emiterea actului respectiv.

Or, instanța de apel nu s-a expus în niciun mod asupra argumentului, precum că actul administrativ semnat de către o persoană care nu are împuterniciri este lovit de nulitate absolută și nu produce efecte juridice.

A mai consemnat că în cadrul dezbaterilor judiciare, s-a constatat cu certitudine încălcarea gravă a drepturilor sale în cadrul raporturilor de muncă, în

special dreptul la apărare, la ședința comisei de disciplină, care a avut loc la 7 octombrie 2019 ora 9:00.

Astfel, în virtutea solicitării sale de a apela la serviciile unui avocat și de a-i acorda un termen rezonabil pentru a lua cunoștință de raportul privind ancheta de serviciu, deoarece acesta i-a fost adus la cunoștință cu 20 de minute înainte de ședință, comisia de disciplină și-a desfășurat activitatea în continuare, propunând aplicarea sancțiunilor disciplinare, care, în aceeași zi, au fost expuse în ordinele de sancționare.

A desconsiderat și susținerea din referința prezentată de către pârât, precum că acordarea termenului de a pregăti un răspuns la raportul grupului de lucru nu este prevăzut de Regulamentul Comisiei de disciplină, or, la caz, a fost constatată încălcarea pct. 44-47 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 201 din 11 martie 2009, în conformitate cu care, comisia de disciplină este obligată să notifice funcționarul public vizat cu cel puțin două zile lucrătoare înainte desfășurării ședinței acesteia, cu prezentarea concomitentă a unei copii a raportului privind ancheta de serviciu.

A mai obiectat că, dacă potrivit procesului-verbal din 6 septembrie 2019, s-a propus a da curs sesizării din 5 septembrie 2019, suspendarea din funcțiile deținute a lui Octavian Nicolaescu și Vladimir Gorea și crearea unui grup de lucru în componența comisiei, atunci potrivit procesului-verbal din 7 octombrie 2019, comisia de disciplină deja a propus sancționarea disciplinară a persoanelor vizate.

A reținut recurentul că în baza actului administrativ din 10 septembrie 2019, comisia de disciplină și-a început activitatea din 10 septembrie 2019, ceea ce denotă depășirea competențelor acesteia în cadrul ședinței din 6 septembrie 2019.

Prin urmare, a considerat că procesul-verbal nr. 4 din 6 septembrie 2019 este lovit de nulitate, ceea ce înseamnă că soluțiile adoptate în cadrul ședinței respective, în special propunerea privind suspendarea din funcțiile deținute a lui Octavian Nicolaescu și Vladimir Gorea, precum și crearea unui grup de lucru în componența: Sergiu Stratila (desemnat Președintele grupului de lucru, șef al Serviciului audit), Ana Miron (șef al Serviciului transportul aerian), Ramona Niculcea (consultant principal, Secția juridică), nu au niciun efect juridic.

În opinia recurentului, lipsa efectului juridic se răsfrânge nu doar asupra soluțiilor propuse în data de 6 septembrie 2019, dar și asupra „grupului de lucru”, care au întocmit raportul privind ancheta de serviciu din 3 octombrie 2019, deoarece prin activitatea nemijlocită a acestuia este caracterizată cercetarea sesizării de către comisia de disciplină, care au acceptat în totalitate și au preluat constatările în cadrul ședinței din 7 octombrie 2019.

De asemenea, a consemnat că constituirea și activitatea grupului de lucru din data de 6 septembrie 2019 este ilegală din punct de vedere a componenței acestuia și depășirea împuternicirilor stabilite de Regulamentul nr. 201/2009.

Or, atunci când s-a decis crearea grupului de lucru în data de 6 septembrie 2019, comisia de disciplină era obligată să desemneze membrii acestuia din componența comisiei de disciplină, iar în caz contrar, se încalcă principiul

unipersonal și deliberativ al acesteia de a cerceta de sine stătător și nemijlocit sesizarea parvenită în conformitate cu atribuțiile stabilite de pct. 26 din Regulamentul nr. 201/2009, conform căruia anume comisia de disciplină în componența stabilită asigură activitatea de cercetare a faptelor sesizate ca abateri disciplinare.

La rândul său, instanța de apel nu s-a expus asupra încălcărilor Regulamentului nr. 201/2009, care au avut loc cu implicarea consultantului principal din cadrul serviciului juridic al autorității publice.

A susținut că comportamentul de rea-credință a comisiei de disciplină a fost manifestată inclusiv prin faptul că, în virtutea ședințelor fixate, nici la una din ele nu a fost audiată persoana care a depus sesizarea respectivă, fapt ce contravine pct. 48, 49 din Regulamentul nr. 201/2009.

Totodată, a precizat că așa-numitul dezacord cu conținutul scrisorii nr. 2695 din 5 septembrie 2019, nu poate fi interpretat drept o încălcare a obligațiilor de serviciu de către semnatarul acesteia, deoarece atât timp cât nu este demonstrată reaua-intenție a autorului, este vorba despre o nerespectare și sancționare ilegală a opiniei exprimate de funcționarul public în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu.

A apreciat critic constatarea instanței de apel, care a menționat că „s-a refuzat satisfacerea cererii Agenției Proprietății Publice din 4 septembrie 2019”, or, potrivit pârâtului, aceasta reprezintă o inducere în eroare.

Tot aici, a calificat drept neîntemeiată opinia instanței de apel, prin care aceasta susține că refuzul respectiv constituie o abatere disciplinară potrivit art. 57 lit. j) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, or, atât emitentul actului administrativ, cât și instanța de apel este obligată să indice clar care obligație și restricție stabilită prin lege a fost încălcată.

A relevat că nu poate fi reținut argumentul despre neconlucrarea eficientă cu ministerele, în condițiile în care, potrivit procesului-verbal nr. 7 din 3-5 septembrie 2019, Comisia de Monitorizare, prin vot unanim, a luat act de informația prezentată de AAC și a recomandat Agenției Proprietății Publice să solicite informații suplimentare de la AAC prin intermediul Ministerului Economiei și Infrastructurii.

La fel, este neîntemeiată și constatarea instanței de apel, precum că Acordul suplimentar din 9 august 2019 reprezintă un factor ce comportă un pericol deosebit pentru securitatea statului, or, un act adițional nu poate exista de sine stătător în afara actului de bază și, astfel, dacă se afirmă despre existența unor acțiuni care favorizează apariția de evenimente extraordinare în transporturi prin semnarea acordului suplimentar, atunci contractul de tranzacție din 5 iulie 2019 ar constitui sursa principală, care comportă pericol deosebit pentru securitatea statului.

A mai accentuat că în cadrul dezbaterilor judiciare s-a constatat că ordinul intern al MEI nr. 132/2018, care a fost interpretat de către instanța de apel în partea motivată drept „acceptul Ministrului Economiei și Infrastructurii”, nu a fost transmis în adresa AAC și nici nu a fost adus la cunoștință dânsului sub

semnătură, acest lucru fiind, de altfel, confirmat prin explicațiile reprezentantului pârâtului în ședința de judecată.

Și-a manifestat dezacordul și cu reținerea instanței de apel, precum că pârâtul nu a cunoscut despre plecarea dânsului în deplasare înainte de inițierea anchetei de serviciu, or, prin Nota de convorbire nr. IE/2/353.12/7741 din 22 iulie 2019, transmisă de către Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene în adresa pârâtului a Cabinetului Primului Ministru, pârâtul a fost informat despre rezultatele vizitei conducerii AAC la Bruxelles din data de 4 iulie 2019.

Mai mult, a evidențiat că comisia de disciplină care a inițiat ancheta de serviciu în baza notei informative din 5 septembrie 2019, era obligată să elucideze doar subiectul acesteia, tematica deplasărilor de serviciu neregăsindu-se pe lista subiectelor abordate.

Cu referire la sesizarea din 5 septembrie 2019, a declarat că membrii comisiei de disciplină nu au constatat așa-numitele „tolerări criminale din partea conducerii Autorității Aeronautice Civile”, însă nu au supus niciunei aprecieri aceste acuzații de natură penală, care sunt calomnioase.

Mai cu seamă că, prin referința Centrului Național Anticorupție, care a examinat plângerea directorului Agenției Proprietății Publice, cu același conținut al notei informative, a ajuns la concluzia că în acțiunile persoanelor vizate, în special, ale persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Autorității Aeronautice Civile, SRL „Avia Invest”, precum și în acțiunile executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, nu există componentă de infracțiune.

A reiterat că comisia de disciplină a urmărit scopul de mușamalizare a ilegalităților comise de către aceasta și cel de destituire din funcție a sa.

A trecut în revistă și declarațiile martorului Ana Miron în cadrul ședinței de judecată din 16 noiembrie 2020, potrivit căreia, aceasta nu a participat la ședințele de lucru ale grupului de lucru, decât în data de 3 octombrie 2019, unde a exprimat un șir de obiecții expuse în adresa președințelor acestuia, care însă nu au fost luate în considerare și nu au fost incluse în Raportul grupului de lucru.

Potrivit raportului privind ancheta de serviciu din 3 octombrie 2019, a fost menționat un „incident aviatic”, despre care martorul Ana Miron, fiind în funcția de șef al serviciului transport aerian, a explicat că Autoritatea Aeronautică Civilă, conform situației din 23 iunie 2019, din lipsa unui act normativ, nu avea obligația să raporteze Ministerului Economiei și Infrastructurii, precum și Consiliului Suprem de Securitate producerea evenimentului respectiv, deoarece acest lucru ținea de obligația ÎS „Moldatsa”.

În acest sens, incidentul aviatic din 23 iunie 2019, potrivit procesului-verbal nr. 6 din 7 octombrie 2019, nu mai constituie obiectul sancționării disciplinare, acesta fiind înlocuit cu „Neraportarea Consiliului de Securitate”, în temeiul art. 4 alin. (2) lit. d) din Legea securității statului nr. 618 din 31 octombrie 1995.

Astfel, dacă membrii comisiei de disciplină și inclusiv angajatorul au ajuns la concluzia depășirii atribuțiilor de serviciu de către dânsul, atunci în mod obligatoriu era necesară stabilirea cercului atribuțiilor de serviciu, care derivă

nemijlocit dintr-o lege sau dintr-un act normativ subordonat legii, lucru care nu a fost stabilit.

Pe cale de consecință, pe lângă faptul că pârâtul nu a stabilit clar cercul atribuțiilor directorului Autorității Aeronautice Civile stabilite de lege sau un alt act normativ subordonat legii, acesta nu a probat, conform noțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu imputate, care au fost acele acțiuni comise în afara competenței sale sau interzise de lege, sau materializate prin adoptarea unor acte administrative ilegale.

A ținut să accentueze caracterul compromis al comisiei de disciplină, întrucât, contrar prevederilor pct. 39 subpct. 8) din Regulamentul nr. 201/2009, propunerile acesteia privind aplicarea sancțiunilor disciplinare nu sunt motivate, or, trei sancțiuni disciplinare, soldate cu destituirea sa, au fost acceptate în cadrul unei ședințe din 7 octombrie 2019, fără a lua în considerare calitățile profesionale și rezultatele activității sale în perioada de referință.

Așadar, a considerat că ministrul în exercițiul al MEI, la acel moment, avea nevoie de propunerea formală a comisiei de disciplină pentru a adopta actele administrative respective, justificându-și astfel acțiunile.

A conchis că probele administrate, în special referința Centrului Național Anticorupție și a Autorității Aeronautice Civile demonstrează cu lux de amănunte lipsa unui prejudiciu material cauzat bugetului de stat ca urmare a semnării actului adițional la contractul de tranzacție din 5 iulie 2019, iar având în vedere decontările efectuate până la 5 iulie 2019 și după, de către SRL „Avia Invest”, se atestă o îmbunătățire considerabilă a executării obligațiilor contractuale.

La 16 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Economiei și Infrastructurii, Autorității Aeronautice Civile și lui Eugen Coștei copia cererii de recurs depuse de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului depus, fiind recepționată de către Autoritatea Aeronautică Civilă și Ministerul Economiei și Infrastructurii la 22 februarie 2022, potrivit avizelor de recepție (f. d. 104-105 vol. III), iar corespondența expediată în adresa lui Eugen Coștei a fost restituită cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 106-107 vol. III).

La 2 martie 2022, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus referință la recursul depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic, solicitând ca, în eventualitatea menținerii deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, să fie soluționată chestiunea privind întoarcerea executării sumei de 61 065,06 de lei, achitată de AAC lui Octavian Nicolaescu, cu titlu de salariu net.

La 22 martie 2022, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (succesor al Ministerului Economiei și Infrastructurii) a depus referință la recursul depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, iar în cazul în care va fi declarat admisibil, respingerea recursului, ca fiind neîntemeiat.

Până la data examinării admisibilității recursului, Eugeniu Coștei nu a făcut uz de dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 noiembrie 2021, în ședință publică.

Din materialele cauzei rezultă că la 18 noiembrie 2022, Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 68-69 vol. III).

Tot actele cauzei atestă că decizia motivată din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatul Eduard Melnic la 14 ianuarie 2022, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f. d. 71 vol. III).

Se mai constată că la 2 februarie 2022, Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 81-100 vol. III).

Astfel, recursul depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de

inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Octavian Nicolaescu, reprezentat de avocatul Eduard Melnic se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu